

'S it Awed worn ...
Die Sunna rollt die Vürheng zu;
sie blinzlt üwersch lära Fald
sou zittri har vun Tannawald
und wischbert sampft: Wos jammerscht du?
Gäh' aa zor Ruh!

'S it Awed worn ...
Die Schafli hoppeln üwersch Ried;
dr Bauer treibt die Heinkl g'schwind,
es Bechla plaudert und dr Wind;
sie brummla treemad halb a Lied
vo Glück und Fried.

'S it Awed worn ...
A Käuzla schreit vun Baam huihu;
dr Himmel zündt sei Lampli leis —
mir schrickt es Harz — garn möcht' i reis
vo Starn zu Starn — — wos meenst'n du? —
'M Harrgott zu.

Andreas Pfister

*M*oattr — dr Göikr schreit,
's wörd Tog, 's is Zeit!
Stäh' auf! — höarscht nit die örschta Larch?
I weck die Buam und Mädli in dr Kammer
und houl mei Sans'n und 'n Dengelhammer —
mr schneid'n heint bei'n neua Barg.

Kinner — dr Göikr schreit,
's wörd Tog, 's is Zeit!
Dr Arnstle söll die Maschin' zammricht;
die Mädli hälfa drüam dr Moattr,
dr Knacht geit schnall dr Kūah 's Foattr —
's Fräle 'n Harrgottssäg'n spricht.

Härrla — dr Göikr schreit,
's wörd Tog, 's is Zeit!
Dr Kleenst reibt si die Aag'n aus:
„Großvattr, dr Morngstarn gäht unner,
die Amscheli sen aa scho munner —
o Härrla, döaf i aa mit naus?“

Büawla — dr Göikr schreit,
gäh' roo, 's is Zeit!
Hoarch, wia in Stool 's Öchsla brummt;
di Waaga roll'n glei aus dr Scheur,
vu'n Himmel brönnt hoachflammeds Feuer —
Bua! — wenn när kee Gawittr kummt!

Andreas Pfister